

Hamuş Ve Bişrev Mağdure Hayatlar

– DEMİRCİ · 21 Aralık 2024



Hamuş ve Bişrev
Mağdur-e Hayatlar'dan

Yaşamak, sadece soluk alıp vermek midir? Yaşadığını hissettiğin anlar olur ve hiç bitmesini istemezsin bu anların. Gerçi nefis denir ya, hep geride kalanları ya da gelecek zamanın getirilerini düşler arzular, heves eder. "Keşke biraz lmesem" demiş ya şair, o anlardan birine denk geldi sanırım. "Yalnızlık"tan bahsetmek gerek uzun uzun. Ne kadar tanıyoruz onunla birbirimizi. O yüzden ilginç gelmiyor artık. Oysa hep yalnız olmamak gibi bir imaj vardır zihnimizde. Bunun tam tersi "ben"imdir. Çünkü yüreğini, gönlünü yaban ellere teslim edecek kadar çaresiz ve belki bilinçsiz olarak adlandırabileceğim bir duruma mazhar oldum zira. Yıllarca kardeşlere dost, dostlara kardeş olarak bydğmn, büyüdükten sonra (on sekizli yaşlarda) farkına varacaktım. Ayrık otu gibi yaşadım belki de yaşam bahçesinde. Hep bir fazlalık ya da kendimce bir eksiklik. Bu viranede benim için bir hazine mevcuttu ama. "Yalnızlığı" bulduğum kişi O'dur. Bir insan bir insanın nasıl "hayatının merkezi olabilir"in en güzel rneği; O ve ben. Aslında biyolojik bir bağımız bulunmasa da hani gönül bağı denen duygum öylesine kuvvetlenmişti ki. O'nu da henüz yirmili yaşlarımda tam anlamaya başlamıştım. Artık "neden" diye sormayacak kadar bymştm. "Kn" emriyle olurmuş ya her şey. Belki de Vareden "Ol"duruyordu beni, öldürüyor gibi görünse de ilk başlarda.

Yirmi yıldır, Mevlâna'yı anlamaya çalışıyorum. Öldüğü günü "şeb-i Arus" (Vuslat Gecesi) olarak

nitelendiriyorsa ve “kasırğa pek çok ağaçlar yıkar fakat yeşermiş bir ota ihsanlarda bulunur” deyip “gama binlerce defa aferin” diyorsa, ayrıca hazinelerin yıkıntılarda olduğunu söylüyorsa, işte bunlar bana birer nimettir, anladım. Hamdolsun. O kadar eksikim ki aslında onu anlamaya, en azından anlama yolundayım diyebilirim. “Neden” dedim, asileştim, hırçınlaştım zamanında. Çünkü düşen tutunacağı dalı seçemez. Çok şükür Mevlâna yaralarım merhemim oldu bu sürgün yerimde.

Kendine “Hamuş” ve “Bişrev” diyen bir efendim olmasına rağmen ne kadar çok kıpırdattım ağzımın perdesini. Var’sın artık gerisini başkaları dillendirsın.

Hamuş’ken mutlu
Bişrev’ken bitkin düşmüş beynim
bir de gecenin aşk’ı en güzel hatırlatan çakırkef etkisiyle
aşk’la ilgili bir kaç dize karalamaya başladı kalemim

/
Hamdım
Pişdim
Yandım
/

Şimdi ne desem;
Ya abartı olur.
Ya da tevazudan dolayı az kalır.
Bir dilin bütün kelimelerini kullansam da,
O’nu tarif edebileceğim,
boşlukları doldurabilecek bir cümle kuramam.
Bu yüzden susuyorum, şimdi...

Bazen kelimelere gerek yoktur karşıdakini anlamak için. Ve anlaşabilmek için aynı lisana ihtiyaç yoktur. Hatta kelimeler sınır koyar anlatabileceklerine. Bir suskunluk yeter çok şeyi anlatmaya. Ki en güzel örneği; “Gel, Ne olursan ol, yine Gel”dir. Yirmi yıldır hayatımı değiştirdiğim kavşaktayım zira. Gerçi çok didindim ve çırpındım ama tekrardan başladığım noktada bulunmak kavuruyor ömrümü. Teslimiyet gerekiyorsa sanırım daha “OL”amadım. Zaten dünya üzerindeki sürgünlüğünü en çok yadırgayan ruhlardan biriysen, şimdi yalnızlıktan dem vurmamam gerekiyor. “O” her şeye ve herkese bedeldir. O’nun için belki ol’maya da ihtiyacım yok. Evet, acıyor hala içim. Ama acımak gerek demek ki. Beni öldürmeyen acılar güçlendiriyor. Zamanla bildim. Olgunlaştıkça daha iyi anlıyorum. Öğrenmem bitmeyecek bu mektepte. Onu da bildim.

Kinim yok hiç kimse için. Zaten bir tek kin tutmayı öğrenemedim, nasip olmasın inşallah. Tek düşmanım

nefs'im. Ve bu dünya üzerinde, üzerimde hakkı olmayan tek bir kul göremiyorum. Tıpkı büyük üstat gibi.

Birazda milliyetçilik yaparak açıklamak isterim ki, son bölümde kısa bir kesit. Türk'üm. Ve yerleşik hayatı pek yadırgayan bir ırktanım. Özgürlüğünün kısıtlanmaması için çadırlarda yaşayan bir soyun evladım. Bir yere bağlı kalmak kasıyor benimde ruhumu. Ama uzak diyarlara gidişimde anladım ki, insan başıyla gidiyor, her gittiği yere. Ben artık başımı bırakıp gidebileceğim bir yer hevesindeyim. Hatta bu yolculuk için (teşbihte hata olmaz) tıpkı Şems Hz.leri gibi başımı vermeye razıyım...

Kelam. Sihirdir ya.

Ben "Hamuş" (Suskun) olarak anlaşılmaq isterim.

Okuyan da "Bişrev" (Dinle) eyleminde beni anlasın isterim.

Dua buyurun önümüzdeki büyük dönemeçler için.

Aynı dualar dinleyen yüreğimize benden gelsin...

...EyvAllah...

demir-ci